

ZORIANOI

SALA
DE
LECTURĂ

COTIDIAN INDEPENDENT AL VĂII JIULUI

ANUL II, NR. 281

MĂRTI, 15 IANUARIE 1991

4 PAGINI - 2 LEI

Europa și-a închis porțile ?!

Stirnește dacă nu îngrijorare, cel puțin nedumerire, ceea ce se discută cel mai aprins în aceste zile, pe lângă criza din Golf: posibilitatea de a ne fi refuzată „intrarea în Europa”, de către Consiliul celor 24. Ne-am încrezut mereu, zi de zi, și ne-am autoamăgît sau ne-am amăgît unii veniți de prin lume, că, odată cu revoluția, vom primi un ajutor substantial din partea străinilor, pentru a ne pune economia și societatea pe picioare. Istoria, dacă am avut timp s-o învățăm, ne arată cu cea mai mare exactitate care a fost mila străinilor față de România. Și la Trianon și la Ialta și la Paris și în toate situațiile, dintre care unele de-a dreptul dramatice. Mila străinilor, denumite puteri garante, a fost doar în interesul lor. Cunoaștem și aceste interese care ne-au dat

doar posibilitatea de a ne sacrifica pentru ei. Pentru acești europeni, mari și tari, la mila cărora cerșim din decembrie 1989 și încă mai cerșim și acum. Ca și cum poporul român ar fi un popor de cerșetori ce se roagă să se așeze la masa bogaților Europei. Să fi dispărut oare, la nivelul structurilor conducătoare, demnitatea specific românească? Să fi dispărut încrederea că sintem descendenții unui neam ce nu s-a inclinat nici în fața romanilor, nici în fața turcilor, nici a nemților și nici a rușilor? Cu atât mai puțin, el trebuie să se incline în fața moșturilor și pretențiilor politice ale europenilor. Care europeni sînt aceia ce se pot lăuda cu cinstea și ospitalitatea poporului nostru? Ori: am căuta în istorie nu vom putea găsi egal în acest sens. Și-atunci, la

mila lor să cerșim? La mila cui fraților români? Locul nostru a fost, este și va fi în Europa, indiferent de pretențiile emise la Strasbourg, Paris, Oslo, Roma, Londra sau Budapesta. Cine ne-a dat afară din Europa? Ce act juridic sau diplomatic și parafat de cine ne-a scos din Europa? Dacă există un asemenea act, valabilitatea lui nu poate fi recunoscută decât de pretențiile politice și teritoriale ale unor nepofțiți la masa istoriei și cu atât mai puțin la masa cu bună-tăți a României.

În vară, dacă ne amintim bine, și cu siguranță ne amintim, o delegație a Parlamentului de la Strasbourg ne-a vizitat țara

Gheorghe CHIRVASA

(Continuare în pag. a 3-a)

Porojan și ciinele

Duminică la prînz, pe o vreme frumoasă, multă lume se plimba pe centru. Tineri îndrăgostiți, bătrini osteniți. Nu lipsea de la plimbarea zilnică nici PSM-ul. Dinspre piață urca agale vestitul bișnițar pre și post-revoluționar Porojan, urmat de un câțel care încerca să-l rupă, nu alta. Porojan s-a amestecat printre oameni, dar câțelul infierbîntat îl urmărea peste tot, spre deliciul trecătorilor care se uitau „ca la urs”. „Știe câțelul că nu ești cinstit”, a strigat cineva din mulțime. „Beteul ciine vrea să aplice legea în locul altora”, a mai completat cineva. Insolitul spectacol a durat vreun sfert de oră, pînă cînd a apărut stăpînul ciinelui care și-a luat justițiarul canin sub braț și a plecat liniștit.

Precizăm că nu era ciine polițist. Dumnezeu nu dă cu bita, dar, oare, a dat drumul la ciini?

Ioan DUBEK

(Continuare în pag. a 2-a)

SĂRBĂTOAREA DE EMINESCU

Cum să-l sărbătorim pe Eminescu dacă toate epocile ce ne despart de el acuză prezentul sau trecutul pentru nesocotința sau neputința unei sărbători adevărate? Mai trebuie să-l sărbătorim pe Eminescu, cînd el este sărbătoarea de fiecare zi a sufletului nostru? Sîntem nemulțumii de sărbătorirea lui Eminescu, pentru că nu ne apropiem încredincioși de noi înșine, pentru că ochiul nostru închis afară, înăuntru nu se deșteaptă. El este bucuria noastră zilnică și

dacă i-am uitat chiar și numele ar însemna că el s-a mutat cu totul de la noi. El trebuie să rămîna alături de bucuriile ascunse în taințele sufletului, printre acele lucruri care n-au nevoie de haine de sărbătoare și bucurie afișată. Marile sărbători ale sufletului rămîn tînute ele sînt condamnate vesnic la tăcere și ascundere.

Vasile Sebastian DINCU

(Continuare în pag. a 2-a)

CE-ȚI DORESC EU ȚIE, DULCE ROMÂNIE

Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor ?
Brațele nervoase, arma de țară,
La trecutu-ți mare, mare viitor !
Fiarbă vinu-n cupă, pumege pocălul,
Dacă îți-ți mindri aste le nutrește :
Căci rămîne stîncă, de-i moare valul,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.
Vis de răzbunare negru ca mormîntul
Spada ta de sînge dușman fumegînd,
Și deasupra idnei flutire cu vîntul
Vîntul tău de glorie falnic triumfînd,
Spună lumii large steaguri tricolore
Spună ceri poporul mare, românesc,
Cînd săprinde aeru, candida-i vîltoare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.
Ingerul iubirii, ingerul de pace,
Pe albul Vetei tînic străzînd,
Ce pe Marte-n glorie la orbeasca-l face,
Cînd cu lampa zboară lumea lumînînd,
Îl pe sinu-ți veștin încă să oboare,
Gîste fericirea raiului ceresc,
Tu îi strînge-n brațe, tu îi fă altare,
Dulce Românie, asta ți-o doresc.
Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Ținuta mîrească, mamă cu amor !
Fiu tîu trăiește numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori.
Viață în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu țară, suflet românesc,
Vinde vitejii, fîc și minchia,
Dulce Românie, asta ți-o doresc !

DE CE S-A AJUNS LA GREVA FOAMEI ?

■ Liderul sindicatului de la EM Aninoasa „sufără” de sub nasul unui electrician un apartament, pe care și-l repartizează sieși

■ Grevistul refuză asistența medicală

Amănunte în pagina a 3-a

S.F. CRIZA DIN GOLF ?

